

Bij de productie van kaas komt kooldioxide vrij. Zelfs meer dan bij eenzelfde gewicht aan varkensvlees en kippenvlees. Dat becijferde Milieu Centraal, een onafhankelijke voorlichtingsorganisatie die naar eigen zeggen nuchter over het milieu is en niet gebonden aan commerciële belangen. Kaas is dus niet zo goed voor het klimaat. Dat is jammer voor de liefhebbers van dit bijzondere product, waartoe ik ook behoor. Zou er iets tegen de bevindingen van Milieu Centraal in te brengen zijn?

In dagblad Trouw verdedigt boer en bodemkundige Tom Saat het standpunt dat bij het berekenen van de productie aan kooldioxide de bodem niet moet worden vergeten. Oude graslanden kunnen volgens deze ervaringsdeskundige veel kooldioxide vastleggen. Dat blijkt wel uit de hoge gehalten aan organische stof in de bovengrond van dergelijke graslanden. Hij vindt dat de in de bodem vastgelegde hoeveelheid kooldioxide moet worden betrokken bij de rekensom.

Als je dat doet blijkt kaas helemaal niet zo slecht voor het klimaat te zijn. Dankzij onze herkauwers wordt dus voedsel geproduceerd op bodems waarop in veel gevallen verder geen voedselgewassen kunnen worden geteeld en wordt bovendien kooldioxide vastgelegd. Tom geeft wel aan dat de situatie anders komt te liggen als de koe geen gras maar geïmporteerde soja eet.

De visie van Tom zou wat mij betreft mogen uitmonden in een uitbreiding van de rekensommen van Milieu Centraal. De ene kaas is de andere niet. Dat wisten we natuurlijk allang. Maar kazen verschillen blijkbaar ook in de hoeveelheid geproduceerde kooldioxide. En dat zou best een keuzefactor voor de consument mogen worden.

Het is een goed idee om de milieueffecten van ons voedsel te kwantificeren. Daarbij is het verstandig ook rekening te houden met de bodem, zoals Tom Saat voorstelt. En als de milieugevolgen ook nog eens in de prijs zouden worden verwerkt, dan zou het echt de goede kant opgaan. Vooral als de boer voortaan financieel baat heeft bij het vastleggen van kooldioxide in de bodem.